

Noviny z dediny... do každej rodiny

Obec Lietavská Svinná - Babkov

2018

Príhovor starostu obce

Vážení spoluobčania, milí priatelia,

máme za sebou ďalšiu životnú etapu. Ešte dnes si živo pamätám na chvíle, kedy som sa po prvýkrát začal s Vami stretávať na uliciach a vysvetľoval dôvody, ktoré ma priviedli ku rozhodnutiu uchádzať sa o Vašu priazeň, podporu v blížiacich sa komunálnych voľbách. Dôvody boli jednoduché, čisté a úprimné. Nadobudol som veľké odhodlanie odovzdať Vám všetky moje životné skúsenosti pre ďalší rozvoj celej našej obce. Väčšinu z Vás som presvedčil, že to myslím naozaj vážne a v roku 2014 ste si ma vybrali za svojho nového starostu obce Lietavská Svinná – Babkov.

S odstupom času úprimne priznávam, že moje začiatky boli nepokojné, búrlivé. Moja predstava o povinnostiach a hlavne kompetenciách starostu obce sa v značnej miere odlišovala od reality. Práca, ktorá sa vo svojej podstate na prvý pohľad javila byť jednoznačná, mi začala prinášať množstvo spočiatku nepochopiteľných, ale nutných právnych úkonov, o ktorých sa nezasvätenému človeku ani nesníva. Celý život sa rozhodujeme sami za seba, čo nie je vôbec jednoduché, ale rozhodovať sa za iných bolo pre mňa oveľa zložitejšie a zodpovednejšie. Od prvej chvíle som si predsavzal, že moje rozhodnutia musia byť racionálne, uvážené a hlavne spravodlivé. Vždy som zdôrazňoval, že som starostom celej našej obce Lietavská Svinná – Babkov. Pevne verím, že moja spolupatričnosť

k obci bola pre každého viditeľná.

Prvé symbolické spájanie v našej obci pre mňa osobne nastalo vo chvíli vytvorenia rozhlasového prepojenia medzi odľahlými časťami našej obce. Úprimná vďaka patrí hlavne pánovi Kilvády, ktorý so mnou zdieľal nutnosť zvukovo prepojiť vzdialené časti obce prostredníctvom optickej siete bezplatne poskytnutej firmou Korex.

Zďaleka nie všetky zrealizované projekty sa nám podarilo uskutočniť na prvýkrát. Celý život sa držím zásady, že človek by mal trpezlivo ale dôsledne ísť za svojim cieľom. Treba veriť, že keď si niečo zaumienime a ideme za tým, musí sa nám to raz podať! Aj pri realizácii našich projektov išlo o veľkú trpezlivosť a výsledky sa začali objavovať oveľa neskôr...

Už na začiatku roku 2015 sme sa snažili zabezpečiť bezpečnejší život v našej obci – našim zámerom bolo vybudovať moderný digitálny kamerový systém. Niekoľkokrát po sebe sme sa bezúspešne uchádzali o získanie dotácie. Uspeli sme až v novembri 2018.

V tom istom období vznikla snaha aj o rekonštrukciu a modernizáciu verejného osvetlenia. Úspešnú modernizáciu sa nám podarila zrealizovať až v máji 2018. Morálne zastarané svietidlá (158 ks) boli nahradené a doplnené (309 ks) LED svietidlami typu PHILIPS na celom území obce. Výmenu svietidiel vy-

konal zhotoviteľ na vlastné náklady.

V marci 2016 sme získali dotáciu z environmentálneho fondu. Z prostriedkov dotácie bola zateplená budova Materskej školy v Babkove. V mesiacoch september až október 2018 sme vyhotovili aj bezbariérový vstup do MŠ, zrekonštruovali prístupovú cestu k nej a pribudlo aj nové detské ihrisko.

V mesiacoch júl - august 2016 sme vybudovali nové multifunkčné ihrisko v časti obce Babkov. V októbri až novembri 2018 sme spevnilí strmý svah nad multifunkčným ihriskom pomocou kameňov odvezených z lomu Lietavská Svinná, vysadili sa priesady ihličnanov. Veľká vďaka patrí Cementárni Lietavská Lúčka za sponzorské poskytnutie kameňa z lomu a občianskemu združeniu Budúcnosť Babkova za finančnú pomoc poskytnutú na zemné práce vo svahu a na zakúpenie priesad ihličnanov.

Od začiatku tohtoročného leta do konca novembra 2018 prebiehala značná rekonštrukcia aj na multifunkčnom ihrisku v časti obce Lietavská Svinná. Veľká vďaka patrí všetkým dobrovoľníkom okolo nového správcu ihriska, ktorí sa pričínili na tejto potrebnej rekonštrukcii.

V mesiacoch august až september 2016 sa uskutočnila prvá etapa rekonštrukcie miestnych komunikácií v časti obce Lietavská Svinná v celkovej dĺžke 1 829 m.

V októbri 2018 sa uskutočnila druhá etapa v oboch častiach obce Lietavská Svinná – Babkov v celkovej dĺžke 2 845 m. V oboch etapách nám išlo predovšetkým o rekonštrukciu najhorších, ale i najfrekventovanejších úsekov v našej obci.

V decembri 2017 sme získali ďalšiu

dotáciu z európskych štrukturálnych a investičných fondov na projekt: „Prístavba a stavebné úpravy ZŠ a MŠ Lietavská Svinná – Babkov. Prístavbu a stavebné úpravy sme

uskutočnili počas tohtoročných letných prázdnin. Obrovská vďaka patrí celému kolektívu firmy Eldas, ktorá sa podieľala na všetkých stavebných prácach v rekordnom čase.

V mesiacoch október až november 2018 sa uskutočnila rekonštrukcia požiarnej zbrojnice v časti obce Lietavská Svinná. Z prostriedkov dotácie sme zateplili strechu hasičskej zbrojnice, vymenili všetky okná a dvere, zrekonštruovali priestory na prvom poschodí.

V novembri 2018 sme rozdali občanom 368 ks kompostérov.

Toto boli tie najdôležitejšie projekty, ktoré sa nám podarili uskutočniť počas štyroch rokov. Medzi významné aktivity v našej obci patrilo aj osadenie dôležitých dopravných značiek a zrkadiel, aby sa zvýšila bezpečnosť na obecných cestách, oprava + vyhotovenie schodov a zábradlí na cintoríne v Lietavskej Svinnej a Kňazovej Lehotě. Medzi ďalšie významné udalosti patrili aj spoločenské podujatia v oboch častiach obce – hodovné slávnosti, znovuoživenie Domu spomienok, inštalácia umeleckých diel pred kostolom v Lietavskej Svinnej, Domom spomienok v Lietavskej Svinnej a Kultúrnym domom v Babkove od našich domácich umelcov – pani Mgr. art. Boženy Kinčiovej a Mgr. art. Mareka Ryboňa.

Vážení spoluobčania, milí priatelia, bolo mi veľkou čťou byť Vaším starostom, po celú dobu môjho pôsobenia som sa snažil vykonávať svoju prácu podľa najlepšieho vedomia a svedomia. Nikdy nezabudnem na tieto turbulentné štyri roky, ktoré mi priniesli nové poznanie.

Dovoľte mi na záver poďakovať sa Vám, všetkým občanom, ktorí ste mi boli nápomocní svojimi činmi a príspevkami pre rozvoj celej našej obce.

Ing. Igor Veselovský

Úspory na projektoch z dotácií:

- zateplenie MŠ v Babkove: 91 198,- €
- verejné osvetlenie: 112 800,- €
- prístavba a stavebné úpravy ZŠ a MŠ L. Svinná – Babkov: 206 150,- €
- rekonštrukciu požiarnej zbrojnice: 30 000,- €
- digitálny kamerový systém: 5 000,- €
- kompostéry: 48 368,- €

Dom spomienok v Lietavskej Svinnej

V snahe zachovať naše kultúrne dedičstvo sme sa rozhodli, že v našej obci zriadime v budove bývalého Domu smútku, stálu expozíciu historických predmetov – Dom spomienok. Tak sa aj stalo a 25. júna 2006 nám našu expozíciu s požehnaním slávnostne otvoril pán dekan Stanislav Belák.

Zámerom zriadenia tohto domu bolo pripomenúť strácajúce sa spomienky na minulý život v našej dedine, vyzdvihnúť krásu tohto kraja a ukázať človeka – jeho život, od narodenia až po smrť.

Čas neúprosne letí a po dvanástich rokoch je nutná rekonštrukcia v budove Domu spomienok. Vymenili sme pôvodné drevené okná aj sklobetónové plochy v stenách budovy za plastové. Tieto finančné náklady boli hradené z obecného rozpočtu. Následne sme požiadali Žilinský samosprávny kraj o dotáciu, ktorá bola účelovo žiadaná a použitá na výmenu betónovej podlahy za dlážkovú, ktorú sme aj svojpomocne urobili. V roku 2017 nám opäť Žilinský samosprávny kraj schválil žiadosť a poskytol

finančné prostriedky na zakúpenie drevnej hmoty na obnovenie vonkajšieho vzhľadu budovy. Toto drevo bolo použité na vytvorenie monumentálneho diela (v septembri 2018), ktorého autorom je výtvarník Marek Ryboň – *“...môj objekt je výpoveďou akýchsi stlačených presýpacích hodín, cez ktoré prechádzajú ľudia ako zrnká prachu. Prach si a v prach sa obrátiš. A tak je to aj s prechodom v prítomnosti cez túto sochu do priestoru Domu spomienok – uvedomiť si odkaz minulosti starých generácií a uchovať ich do budúcnosti...”*

Po dokončení remeselných prác v Dome spomienok sme priviezli vybrané výstavné exponáty, ktoré boli od roku 2009 zapožičané a nainštalované v Krajskom kultúrnom stredisku v Žiline, za účelom propagácie našej obce i samotnej expozície. Taktiež sme previezli všetky predmety z oproti stojacej drevenice, ktoré tam boli od roku 2015 dočasne uskladnené počas prác v budove. V tejto dobe bolo do drevenice násilne vniknuté a niektoré exponáty boli poškodené. Surovo a bezcitne polámané drevené kríže,

porozbíjané sklá na svätých obrazoch a porezané nožom. Drevené truhly a kufre boli tiež poškodené a šatstvo z nich porozhadzované po dlážke. Odpúšťame im. Interiér Domu spomienok som nanovo nainštalovala v auguste t.r., čomu predchádzalo maximálne ošetrenie výstavných exponátov. O odbornú pomoc som požiadala pracovníkov Považského múzea v Žiline. Všetky exponáty z textilu, kože, papiera, dreva a kovu boli ošetrené a zakonzervované tak, aby vydržali čo najdlhšie. Nie je možné spomenúť všetky mená tých, ktorí pomáhali.

15. septembra 2018 nám Dom spomienok požehnal a zároveň symbolicky otvoril pán farár Daniel Šedík. Stalo sa tak po slávnostnej svätej omši v našom kostole v rámci hodov.

Dom spomienok je majetkom nás všetkých, vstupujme doň s láskou, pokorou a úctou k našim predkom, ktorí už naveky odišli. Oni svoju zem veľmi milovali. Ona ich živila, šatila a nakoniec aj láskavo prijala... Od vzniku Domu spomienok v roku 2006 ho navštívilo mnoho ľudí. Boli to najmä naši občania, p. učiteľky

s deťmi základnej a materskej školy ale aj školy z okolitých miest a obcí. Prišli aj potomkovia našich rodákov zo zámoria a to z USA (Florida), Kanada (Winnipeg), Austrália (Sydney). Navštívili nás aj turisti z Českej republiky, Poľska, Rakúska a

Talianska. Folklórne kolektívy, etnológovia, zberatelia krojov, ale aj speváčka ľudových piesní Helena Záhradníková. Expozíciu si pozrel aj akademický maliar Stano Lajda a naša Zitka Barčiaková. Okrem viacerých novinárov a redaktorov, prišla aj návšteva zo Slovenského rozhlasu z Banskej Bystrice – hudobná redaktorka Rádia Regina Miriam Kubandová, školská televízia či študenti Žilinskej univerzity. Boli u nás a pracovníci Krajského kultúrneho strediska v Žiline, Považského múzea Žilina, navštívili nás aj klienti Domovov sociálnych služieb, viaceré firiem či mládež z letného tábora lietavskej farnosti.

Sona Jamečná

Dedičstvo predkov zachovaj nám Pane...

Tak silná veta, v ktorej je obsiahnuté veľa a určite viac, ako jeden ľudský život, stačí sa len zastaviť a na chvíľu zamyslieť, spomenúť. Dedičstvo, to nie je pozemok, nehnuteľnosť alebo veci, ktoré nám ostali po našich blízkych... to je otcova roľa, rodný dom, či spomienky na veci každodenné, ktoré používali naši predkovia. Či už to bol starkého nožík, starkej okuliare, alebo ich slová, piesne či príbehy, ktoré dokážu človeka prežiť. No častokrát sa stane, že aj piesne alebo príbehy stíchnu. A keď už nie je koho sa opýtať, nastúpia veci, ktoré samy rozprávajú príbehy obyčajného života. A tak pri pohľade na starkej okuliare či starkého nožík sa vynárajú spomienky, akým spôsobom tie veci používali, ako ich brali do rúk, ako na nich zanechali svoje dotyky. Toto je dedičstvo, ktoré dedíme po svojich predkoch, a o ktorom by mali vedieť aj naše deti. To, ako si ho vážime, ako s úctou nakladáme so všetkým, čo nám naši rodičia a starí rodičia zachovali. Pretože v tom je skrytý odkaz pre ďalšie mladé generácie, ako sa majú správať k svojim predkom – k nám. Všetky tieto vystavené predmety niekomu patrili, a keď sa nad tým zamyslíme zistíme, že poslanstvo budúcim generáciám sa naplňa. To, čo nám bolo do duše zverené – to zachovajme a to, čo do rúk – o to sa starajme... A skutočné hodnoty vyznávajme!

PS: Poďakovanie patrí všetkým, ktorí sa na expozícii podieľali, ale hlavne Soni Jamečnej, ktorá esteticky a citlivo vytvorila kompozíciu tzv. minulosti, ktorá sa aspoň na chvíľu môže stať našou súčasnosťou.

Božena Kinčtiová

ZŠ a MŠ v Lietavskej Svinnej v novom šate

O histórii školstva v obci sa na stránkach obecných novín už písalo. Teraz by sme chceli priblížiť čitateľom súčasnosť.

V tomto školskom roku navštevuje Základnú školu 56 žiakov a materské školy 50 detí. Dlhodobo sme mali v budove ZŠ a MŠ v Lietavskej Svinnej problémy s nevyhovujúcimi priestormi. Pred štyrmi rokmi sme z časti základnej školy vytvorili dočasné priestory pre materskú školu. Mali byť v prevádzke len dva roky. Z dvoch rokov boli štyri a odrazu vyvstala požiadavka na rekonštrukciu, zväčšenie a zveľadenie priestorov nie len materskej školy, ale aj kuchyne, jedálne a základnej školy.

Sme radi, že pán starosta, obecné zastupiteľstvo a široká verejnosť obce nás vypočuli. A tak vznikol projekt na prebudovanie dolného poschodia budovy ZŠ s MŠ v Lietavskej Svinnej.

Počas letných prázdnin vznikli dve nové triedy materskej školy so všetkým, čo k nim patrí. Jedna trieda základnej školy so sociálnymi zariadeniami, krásne priestory jedálne a celkom nové priestory pre kuchyňu.

Ďakujeme chlapcom z firmy ELDAS, ktorí pracovali s obrovským nasadením a dokázali takmer nemožné. Veľké ďakujem patrí pánom Leopoldovi Sedliakovi, Danielovi Štefánikovi a Pavlovi Gelatkovi, ktorí dokážu "nemožné na počkanie a zázraky do troch dní". Počas mesiaca a pol zrealizovali celú prestavbu aj so zemnými úpravami.

Projekt sa týkal aj materskej školy v Babkove, kde sa upravoval vstup do materskej školy a detské ihrisko. Poďakovanie patrí pánovi starostovi, pánovi Chládkovi, pánovi Macurovi, pani Hvorečnej, pánovi Ďuriakovi, pánovi Veľasovi a ďalším rodičom, ktorí nám pomohli a stále pomáhajú pri zariaďovaní priestorov. Pani učiteľky si tiež vykasali rukávy a pomáhali pri upratovaní a zariaďovaní priestorov. A obrovské poďakovanie patrí Helenke Sedliakovej a Helenke Dolinajcovej, ktoré museli zvládnuť veľa práce, pri ktorej im pomáhala aj Danko Košová.

No a samozrejme obrovské ďakujem patrí výbornej kolegyni, skvelému človeku a dobrej duši MŠ pani Jarke Kasákovej.

Ďakujem všetkým za spoluprácu a dúfam, že sa našim škôlkam a škole bude naďalej dariť. Radi Vás u nás privítame.

V budúcnosti by sme radi pokračovali v nutnej rekonštrukcii budovy. Treba dokončiť zateplenie a fasádu, dokončiť rekonštrukciu kúrenia – výmena radiátorov na hornom poschodí a momentálne nás najviac trápí zlý stav elektrických rozvodov na hornom poschodí – priestory pre základnú školu a ŠKD.

Mgr. Adriana Majsniarová
riaditeľka ZŠ s MŠ

Zo života Základnej školy

V našej základnej škole máme v súčasnosti štyri triedy a dve oddelenia ŠKD. Sme tu jedna veľká rodina. Viac o práci v ZŠ sa môžete dozvedieť na webovom sídle školy zsls.sk, alebo aj na facebookovej stránke Základná škola Lietavská Svinná – Babkov.

Pani učiteľky si vytvárajú školský vzdelávací program. Pri jeho tvorbe vychádzajú zo štátneho vzdelávacieho programu. V školskom roku 2018/2019 sme sa zamerali najmä na rozvoj čitateľskej gramotnosti – prácu školskej knižnice, vytvorenie priestorov na čítanie

kníh, plánu práce knižnice a akcie na propagáciu čítania. Do rámčového učebného plánu sme pridali v každom ročníku hodinu matematiky. Týmto by sme chceli skvalitniť výučbu prírodovedných predmetov, zamerať sa na rozvoj logického myslenia, matematických zručností a finančnej gramotnosti. Zameriavame sa tiež na telesnú výchovu, boj proti obezite a na zdravý životný štýl. Máme dobrú skúsenosť s naším projektom : „Chceme zdravé a hravé deti.“ Zameriavame sa tiež na rozvoj zručností v oblasti IKT. Vďaka projektom, do ktorých sa škola zapojila máme veľmi dobré vybavenie tech-

nikou, aj keď už ju treba pomaličky renovovať. Túto využívame nie len na vyučovanie informatiky, ale aj v iných predmetoch. Zameriavame sa tiež na výučbu cudzieho jazyka – angličtiny. Teší nás, že vzhľadom na bohatú históriu obce a regiónu sa môžeme venovať regionálnej výchove a poloha školy v krásnej prírode nám umožňuje venovať sa environmentálnej výchove.

Počas školského roka vždy pracujeme podľa plánov na jednotlivé mesiace. Spomenieme aspoň tie naj... akcie.

Environmentálne projekty a aktivity, regionálna výchova

Do obľúbených aktivít z tejto oblasti patria: Učíme sa so zvieratkami, Deň Zeme, vychádzky a cvičenia v prírode, prírodovedné súťaže a mnohé ďalšie. Pri týchto aktivitách využívame najmä krásnu prírodu v okolí školy. Najväčšou aktivitou v tejto oblasti je Deň Zeme. Tento prebieha formou projektového a integrovaného vyučovania. Žiaci

pracujú s celodennou témou, plnia úlohy, tvoria projekty a učia sa o prírode a jej ochrane zážitkovou formou. V minulom školskom roku sme pri tejto aktivite využili spoluprácu s NATUR-PACK, a.s a zapojili sme sa do súťaže vyhlásenej touto spoločnosťou. Témou dňa bol odpad a jeho recyklácia.

Chceme zdravé a hravé deti

Je vnútroškolský projekt zameraný na boj proti obezite a zdravý životný štýl. Súčasťou projektu je harmonogram aktivít na celý školský rok. Patria tam : Školský maratón, Školská olympiáda, Z rozprávky do rozprávky, „Superkondička“ – kondičné cvičenia, Kilo sem - kilo tam – tanečný maratón, Deň zábavy, Beh pre mamičku a ďalšie. Tieto aktivity sú u detí veľmi obľúbené. Koordinátorkou a hlavným garantom projektu je pani vychovávateľka Paraíková.

Škola v prírode

Vždy v septembri - októbri využívame babie leto a ešte teplé počasie na pobyt v škole v prírode. Niektorí namietajú, veď vaša škola je v prírode. Áno, je to pravda, ale... Počas týždňa v škole v prírode je dieťa odkázané samo na seba, t.j. učí sa samostatnosti, zodpovednosti, samoobslužným činnostiam a samozrejme musí sa prispôbiť režimu, časovému harmonogramu, ktorý v škole v prírode je. Musí sa prispôbiť kolektívu a kamarátom.

Zvyčajne spájame školu v prírode s plaveckým kurzom. V októbri 2018 sme boli v škole v prírode v Demänovej. Veľmi sa nám páčilo. Popri plaveckom kurze a vyučovaní sme navštívili aj Múzeum jaskyniarstva a ochrany prírody v Lipťovskom Mikuláši a Demänovskú jaskyňu Slobody.

Náklady na školu v prírode hradia zvyčajne rodičia, ale využívame aj dotáciu od ministerstva školstva.

So školou v prírode je veľa práce a pre pedagógov je to náročná akcia, ale vždy stojí za to. Už sa tešíme a plánujeme školu v prírode v budúcom školskom roku.

Projekt „Záložky do škôl spájajú školy „

Do tohto projektu sa zapájame už od jeho vzniku a máme s ním veľmi dobré skúsenosti. Česko-slovenský projekt je zameraný na propagáciu čítania a vyhlasuje ho Slovenská pedagogická knižnica a Knižnica Jiřího Mahena v Brne. V školskom roku 2018/2019 bol už deviaty ročník. Projekt prebiehal v mesiaci október. Žiaci pod vedením pani učiteliek a pani vychovávateľiek pripravovali záložky pre 52 kamarátov zo Základnej školy Kojatice pri Prešove. Tento rok na tému: Rozprávky, bájky, povesti a príbehy nepoznajú hranice. Hotové záložky spolu s listom, časopisom Družinárík a pohľadnicami našej obce pani učiteľka Hrtánková - koordinátor projektu poslala do Kojatic.

Kultúrno – spoločenské akcie

Tých máme počas školského roka naozaj veľa. Niektorých sa zúčastňujeme - divadelné a hudobné predstavenia, výchovné koncerty. Niektoré organizujeme my. V nich účinkujú a prezentujú sa naše deti. Minulý školský rok to boli napr. : Nechajte ho vstúpiť medzi nás – vianočný muzikál, Krížová cesta – vystúpenie žiakov počas Veľkonočných sviatkov, Ženích pre slečnu myšku – divadelné predstavenie pre verejnosť a deti MŠ, Prírodná lekáreň – pásmo o liečivých rastlinách. Tvorcom, autorom, režisérom a dobrou dušou týchto úžasných predstavení a vedúcou hudobno-dramatického krúžku je pani učiteľka Erika Hasková.

Ďalšími obľúbenými akciami sú: Mikuláš, Vianočná besiedka, Deň matiek, Karneval. Tieto organizujeme spoločne s rodičmi a obecným úradom.

Súťaže a iné projekty

Počas školského roka sa zapájame do súťaží, ktoré organizuje Juvenia, Okresný úrad v Žiline, Dom matice slovenskej a ďalšie organizácie. V minulom školskom roku sme sa zapojili do mnohých. Spomenie aspoň niektoré: iBobor – internetová súťaž, Pytágoriáda – kategória P3,P4, Hviezdoslavov Kubín, Šaliensky Matko, Vesmír očami detí, Súťaž vypísaná spoločnosťou Natur-pak, výtvarná súťaž organizovaná Lesníkmi a mnohé ďalšie.

Minulý rok žiačka Timea Ševčíková dosiahla veľký úspech. Obsadila prvé miesto na okresnom kole súťaže Šaliensky Matko a postúpila do krajského kola.

Medzinárodný deň detí a Deň sv. Floriána

Na tento deň sa naozaj tešia všetky deti. Ujovia hasiči z DHZ Lietavská Svinná a Babkova im pripravili deň plný zábavy, súťaží, smiechu a radosti. Táto akcia má dlhoročnú

tradíciu. Hasičom patrí veľká vďaka za organizáciu, starostlivosť a dobré nápady pri príprave súťaží a hier pre deti.

Budzogáň

Turistický oddiel v Lietavskej Svinnej pripravil 22. septembra 2018 plánovaný jesenný výstup na skalnatý Budzogáň, stretnutie - registrácia milovníkov nenáročných prechádzok po prírode bolo od 8.00 h do 10.00 h pri poľovníckej chate v Patúchu, odkiaľ pokračovali individuálnym výstupom do cieľa po vyznačenej turistickej trase. Potom sa všetci opäť stretli pri spomínanej chate, kde už bol organizátormi pripravený guláš a tradičná tombola. Veríme, že okrem pekného turistického zážitku, si každý zúčastnený odniesol aj dobrý pocit, že spravil niečo dobré pre svoje zdravie.

Turistický oddiel Lietavská Svinná

Deň otvorených dverí, zápis do prvého ročníka

Každoročne organizujeme deň otvorených dverí. V tento deň sa môžu rodičia a široká verejnosť prísť pozrieť na vyučovacie hodiny. Oznam o prebiehajúcom Dni otvorených dverí býva zverejnený na webovom sídle školy, v jednotlivých škôlkach, ale aj na obecných tabuliach. Týmto Vás srdečne pozývame na najbližší, ktorý bude na jar v mesiaci marec – apríl.

Zápis do prvého ročníka je veľkou udalosťou najmä pre predškolákov. Prebieha netradičnou formou, slávnostne za prítomnosti pána starostu a okrem zapísania sa do školy sa deti zapíšu aj do kroniky obce.

Zápis do prvého ročníka je veľkou udalosťou najmä pre predškolákov. Prebieha netradičnou formou, slávnostne za prítomnosti pána starostu a okrem zapísania sa do školy sa deti zapíšu aj do kroniky obce.

Noc v škole, školský výlet, exkurzie, kurz dopravnej výchovy

Oblíbenou akciou je Noc v škole. Každý rok je táto akcia zameraná na inú tému: Regionálna výchova – Noc v škole s povestou, čitateľská gramotnosť – Noc v škole s Pavlom Dobšinským, ochrana prírody – Poľovnícka noc, posledná sa volala: Indiánska noc. Akcia začína o 16:00 a končí až na druhý deň o 8:00. Počas tohto času deti zažívajú veľa zábavy, súťaženia, smiechu a samozrejme najobľúbenejšie u detí je spanie v „spacákoch“. Aj keď zvyčajne o 21:00 sú všetci veľmi unavení. Ale keď sa uložíme na spánok, tak odrazu únava ustúpi a začína sa „nočný život“. :) To je to správne čaro Noci v škole.

Výlety a exkurzie sú tiež zvyčajne zamerané na spoznávanie okolia a vyučovanie zážitkovou formou. V minulom školskom roku sme boli na výlete na hrade Strečno. Žiaci 3. a 4. ročníka boli na exkurzii v Rosenfeldovom paláci a v centre mesta Žilina. Skvelou akciou je kurz dopravnej výchovy na dopravnom detskom ihrisku v Žiline. Deti pod vedením policajtky absol-

vujú teoretickú prípravu a po nej sa stanú účastníkmi cestnej premávky – cyklistami, kolobežkármí, chodcami a riešia dopravné situácie rôzneho druhu.

A takto by sme mohli ešte pokračovať ďalej a ďalej. Každý deň v našej malej školičke je iný a prináša niečo nové a zaujímavé. Celý pedagogický zbor školy sa snaží o to, aby výučba prebiehala kvalitne. Pani učiteľky sa neustále vzdelávajú a sledujú najnovšie pedagogické trendy.

Ako som napísala už v úvode, sme jedna veľká rodina. A tak, ako to v správnej rodine býva: „Raz je slnečno a inokedy zamračené“. Snažíme sa naplňovať motto nášho vzdelávacieho programu: **„Škola nech je miestom Púbezným, vábiacim oči vnútri i z vonku, prít'ážlivým, aby sa žiaci v škole tešili a chápali, že to čo sa učia budú môcť využiť v každodennom živote.“** (J.A.Komenský)

Mgr. Adriana Majsniarová
riaditeľka ZŠ s MŠ

Desať dní putovania po Svätej zemi

Nikde inde na svete nie je sústredené také množstvo pamiatok, nikde inde nevzniklo také množstvo filozoficko-náboženských prúdov, nikde inde sa neudialo toľko udalostí, nikde inde neupútala pozornosť celého sveta taká malá krajina ako od nepamäti nazývaná Svätá zem. Je to kolíska troch monoteistických náboženstiev, križovatka kultúr a prastarých civilizácií. Svätá zem pre židov, kresťanov, moslimov i bahajcov. Pre kresťanov je zemou evanjelia, pre židov zemou zaslúbenou, pre moslimov svätostánkom, pre vyznavačov bahajskej viery miestom odpočinku nádherného z najnádhernejších...

„...I riekol Boh Abramovi: Odíď zo zeme svojej a od príbuzenstva svojho a z otcovského domu svojho do zeme, ktorú ti ukážem.

A učiním z teba národ veľký, požehnám ťa a zvelebím meno tvoje a ty budeš požehnaním. Požehnám tých, čo teba budú žehnať, a preklajem tých, čo teba budú preklínať! V tebe budú požehnané všetky pokolenia zeme!...“

(Gn 12, 1-3)

Deň prvý: je utorok 10. apríla 2018 štrnásť hodín. Prichádzame do Lietavy ku križu na naše tradičné miesto nástupu do autobusu vždy, keď sa chystáme na púť. Ísť do Svätej zeme – nevyslovené želanie sa stalo skutkom.

Púť zorganizoval pán farár Daniel Šedík a spo-

lu s pánom kaplánom Róbertom Hanuliakom nás sprevádzali. Všetci sme sa naložili, usadili v autobuse a s požehnaním od pána kaplána Alojza Mičietu vydali na cestu. Vo večerných hodinách prichádzame do Viedne na letisko, ktoré je obrovské, priestorné, všade vidieť samý kov a sklo. Po prechode terminálmi a vybavení batožiny sedíme v hale a čakáme na odlet lietadla. Vznikajú prvé fotografie, prvé volania domov a sú odosielané prvé SMS-ky.

Čas v Tel Avive je posunutý o jednu hodinu. Po tortúrach na letisku čakáme na autobus, ktorý nás odvezie do hotela Paradise v meste Betlehem. Je pol tretej v noci.

Deň druhý: budíček máme o pol siedmej hodine a o siedmej raňajky formou švédskych stolov. Nastupujeme do autobusu a plní očakávania vyrážame na prvé miesto nášho putovania. Je ním Pole pastierov – Beit Sahur. Na mieste, kde pastieri prijali od anjelov zvesť o narodení Ježiša Krista sme začali deň svätou omšou. Prezreli sme si aj archeologické vykopávky a vydali sa do Baziliky narodenia Pána. Je to autentické miesto narodenia, v súčasnosti je v rekonštrukcii a pod podlahou je odokrytá časť pôvodnej chrámovej mozaiky. V druhom storočí dal rímsky miestodržiteľ postaviť pohanský chrám bohu Adonisovi. Až cisárovná Helena dala na tomto mieste postaviť kresťanský chrám. Dnes patrí trom cirkvám: rímsko-katolíckej, arménskej a ortodoxnej. Pôvodne mala bazilika tri vstupy, dnes má iba jeden a je obohnaná hrubými múrmi. Pred niekoľkými

rokmi, keď izraelskí vojaci napadli Betlehem, sa pri konflikte betlehemci ukryli v tejto bazilike. V jaskyni pod bazilikou je miesto, kde sa Panne Márii narodil Ježiš Kristus. Veľmi dlho sme stáli v rade. Miesto Božieho narodenia je označené na mramorovej doske štrnásť cípou hviezdou, ktorá symbolizuje štrnásť pokolení Pána Ježiša, alebo štrnásť zastavení krížovej cesty. Bol to neopakovateľný zážitok dotknúť sa rukou a uctiť si miesto narodenia Ježiša Krista. Oproti je miesto kde stáli jasličky, do ktorých Panna Mária

vložila malého Ježiška. Po návšteve baziliky sme si prešli arabský bazár. Úzka cesta je hojne zatarasená taxíkmi a autami, preto to vzdávame a ideme na kávu. Pravá arabská. Ako chutí? Celkom dobre, ibaže si do nej dolievame vodu, aby bola jemnejšia.

Pokračujeme v návšteve Kaplnky svätej Kataríny. V jaskynných priestoroch pod kaplnkou pobýval svätý Hieronymus, kde prekladal bibliu. Má tu aj svoj hrob, ktorý je však prázdny, jeho pozostatky sú uložené v rímskej Bazilike Santa Maria Maggiore. Ďalším miestom nášho zastavenia je Jaskyňa mlieka. Keď anjel povedal Jozefovi, aby zobral Máriu s dieťaťom a utiekol s nimi do Egypta, zastavili sa v tejto jaskyni. Mária kŕmila svojho Syna padla jej kvapka mlieka na zem a celá jaskyňa zbelela. Sem chodia ženy prosiť o dar života. Tie, ktoré nemôžu oľarchavieť, zázračne majú deti a tie, ktoré nemôžu pridáť svoje deti, majú zrazu dostatok mlieka.

Herodion je umelo vytvorený kopec, ktorý vybudoval Herodes (syn Herodesa Veľkého) ako svoju pevnosť. Stáli sme v nemom úžase nad komplexom kúpeľov, akvaduktov a nádrží na vodu, ktoré projektoval sám Herodes. Schádzali sme po vysokých kamenných schodoch do podzemia a obdivovali jeho architektonické schopnosti a prácu ľudí, ktorí toto všetko vybudovali. Nepodarilo sa nám zísť hlbšie k jeho hrobke, lebo vstup bol zatarasený pre budovanie nových schodov. Replika

hrobky je postavená na povrchu. Asi o sedemnásť hodine sa dostávame do hotela Paradise a dúfame, že dnešná noc bude dlhšia, ako tá včerajšia.

Deň tretí: ráno odchádzame o siedmej, prvý autobus už odišiel a ten druhý má problém. Prišiel náhradný s usmievavým vodičom Adamom a smerujeme na Olivovú horu okolo Jeruzalemských hradieb. V hradbách sú brány, ktorými sa dá vstúpiť do mesta Jeruzalem. Cestou sme boli upozornení sprievodcom na Damaskú a Jafskú bránu. Hradby boli viackrát prestavané a dodnes ešte vidieť aj pozostatky pôvodných rímskych hradieb.

V Jaskyni zajatia – na mieste, kde Pán Ježiš hovorí: „*Jeden z vás ma zradí. Ten, čo si so mnou omočí skyvu chleba*“, bola slávená svätá omša. Prichádzame k hrobu Panny Márie. Nízkym, úzkym vchodom sme sa dostali do hrobu – miesta uloženia Panny Márie, odkiaľ si ju Pán Ježiš vzal do neba. Z prednej časti je hrobka ozdobená obrazom poslednej večere a nad hrobom je malý oltárik. V Getsemanskej záhrade sa nachádza Bazilika agónie Pána. Jej základom je skala, na ktorej Pán Ježiš sedel, modlil sa a potil krvou. Pokračujeme do Betánie na miesto, kde bol pochovaný Lazar, ktorého Pán Ježiš vzkriesil zmŕtvych. Na Olivovej hore sa nachádza

Betfage, kde sa pripomína Ježišov slávnostný vstup do Jeruzalema. Nad oltárom je veľký obraz znázorňujúci Pána Ježiša, ako na oslici vchádza do Jeruzalema. Mesto Jeruzalem leží viac ako 800 metrov nad morom. Na vrchu Olivovej hory je kostol Páter Noster – Otče náš. Túto modlitbu učil Pán Ježiš ľudí a je preložená do všetkých svetových jazykov, napísaná na keramických tabuliach zdobiacich múry pred kostolom. Slovenský *Otče náš* je v kaplnke vľavo spolu so slovinským, medzi nimi tróni socha Panny Márie. Kostol stojí na pôvodných základoch kaplnky, ktorú tu dala postaviť svätá Helena. Pri zostupe z Olivovej hory do Kedronského údolia kráčame popri židovskom cintoríne. Na tomto cintoríne by mal byť pochovaný aj prorok Zachariáš. Dostávame sa k Nekropole – miestu druhého pochovania. Je to priestanná prázdna budova s kamennými urnami. Spráchnivené kosti svojich zosnulých rodina vyberie z hrobu, uloží do kamennej urničky a vloží do pripraveného miesta v Nekropole. Z údolia vystupujeme na náprotivnú stranu Olivovej hory. Mnohými schodmi zostupujeme do Dávidovho mesta. Z jednej strany ho chránila vodná priekopa a z druhej kopec mesta Jeruzalem. Pri stavbe Dávidovho paláca, ktorý stavali cudzokrajní majstri bol využívaný kameň a cédrové drevo. Palác mal rovnú strechu, ktorú mohli ľudia vo večerných a ranných hodinách využívať na prechádzky. My sme kráčali aj podzemnými kanálmi vedúcimi

až k prameňu Gihon, úzkou stiesnenou a mokrou chodbou sme sa dostali von. Posledným miestom dnešného dňa, na ktoré sa tešíme je Múr nárekov. Cestou stretávame vojakov a veľa mladých ľudí. Všetci tancujú a prejavujú obrovskú radosť - tešia sa na to, čo naši chlapci už nepoznajú – vojenskú prísahu. Múr nárekov je pozostatok hradieb Jeruzalemského chrámu a je to najposvätejšie miesto pre židov. Je rozdelený na časť pre ženy a zvlášť časť pre mužov. Do múru vkladajú svoje prosby Bohu napísané na malých lístočkoch. Videli sme všetkými zmyslami modliace sa ženy – hýbali sa celým telom, plakali, búchali sa do pŕs...

Deň štvrtý: ráno o siedmej sme zbalení, naložení a sedíme v autobuse smerujúcom do Nazaretu. Prechádzame Kanájskou a Júdskou púšťou, vidíme pasúce sa ovečky a kozy. Koncom februára sa skončilo obdobie dažďov, preto ešte kde tu vidieť trsy trávy. Beduínske obydlia pripomínajú osady Rómov, okolo ciest je nahromadený odpad a špina. Na prenos osobných vecí využívajú oslíkov. Väčšia čistota, poriadok a upravenosť obchodov, d'atlovníkových plantáží či zeleninových polí je na izraelskom území. Majú tu dobre vybudované zavlažovacie systémy, tieto sú vedené z rieky Jordán. Začínajú pestovať aj vinič, ponad všetky plodiny majú natiiahnuté siete, ktoré zabraňujú nadmernému odparovaniu vody. Je tu aj množstvo avokádových plantáží, ktoré majú ukončenú prvú žatvu. Zelenina sa tu pestuje celoročne.

Prvou zastávkou dnešného dňa je archeologický areál Beat Shean. Medzi spadnutými stĺpmi sú pozostatky rímskych kúpeľov, námestí a fór. Zaujali ma pozostatky „podlahového vykurovania“ - množstvo malých asi polmetrových stĺpikov držalo celú podlahu.

Pomedzi ne sa vháňala horúca para, ktorá zohrievala podlahu. Úžasné. Z kopca, na ktorý viedlo 163 schodov bolo vidieť celý tento areál, ako na dlani. Prechádzame popri meste Tiber pomenovaného podľa cisára Tibéria na breh Galilejského jazera, ktoré má tri názvy: Genzaretské jazero, Galilejské jazero a Tiberovo more. Na tomto mieste sme mali možnosť dať si Petrovu rybu. My sme si dali dobrú kávu a ako by to bolo, keby sme nevošli do vody. Vyzuli sme topánky, vošli po kolená do vody a zaspievali si. V Kafarnaume sme o pätnástej hodine slávili svätú omšu. Je to miesto kde sa Ježiš zastavil, kázal a konal zázraky. Nasledujúcim miestom nášho zastavenia je Hora Blahoslavenstiev, kde ich Ježiš ľuďom dal osem. Aj chrám má osemuholníkový tvar. V Tabghe sme navštívili chrámy rozmnoženia chlebov a primátu svätého Petra. Opúšťame údolie Galilejského jazera a smerujeme k ďalšiemu miestu nášho ubytovania - hotelu Plaza. Šofér Adam nám ho

ukazuje. Mala to byť veľká budova nad mestom. Zastavujeme, vchádzame dnu, ponúkame sa džúsom. Omyl. Náš hotel sa síce volá Tabar a je v starej časti mesta v pôvodnom Nazarete, ktorý postavili Palestínci. Nový je vybudovaný Izraelcami. Druhý pokus bol úspešný, ubytovali sme sa.

Deň piaty: prvou zastávkou nového dňa bol Chrám Zvestovania Panny Márie. Tento chrám bol postavený nad pôvodným domom Panny Márie. Prvotné zvestovanie bolo pri prameni, kde bola Mária na vodu. Zľakla sa a utekala domov. V dome bolo nové zvestovanie, na ktoré Mária odpovedala: *“Hľa služobnica Pána“*. Nad kostolom je postavená kaplnka sv. Jozefa, ktorá stojí nad jeho pôvodným domom. Kána Galilejská – kedysi Kilbet Kána (dedina nevesty). Slávime tu svätú omšu a je výnimočná. Pri tejto svätej omši si dvanásť prítomných manželských párov obnovilo manželský sľub. Bolo to dojemné aj pre nás ostatných. Je to miesto kde na svadbe Ježiš premenil vodu na víno. Podľa tradície bola pod kostolom svadobná sála, tu bolo pripravených

6 nádob s vodou na očisťovanie. Neďaleko stál dom Natanela – Bartolomeja budúceho apoštola, ktorý bol ženichom na svadbe v Káne. Na hore Tábor sa stalo premenenie Pána a tu je aj postavená bazilika a kláštor pripomínajúci túto udalosť. Pri návrate späť sme sa zastavili pri Galilejskom jazere, prechádzame od móla k mólu. Samozrejme že nás vedie Adam, pravdepodobne dohadzuje kšeft svojmu známemu. Nevadí, tešíme sa a nastupujeme na lodičku. Odvážnejší stoja a sledujú more, menej odvážni a unavení sedia. Vyplávali sme. Vybehol medzi nás mladý muž so Slovenskou zástavou v rukách a výkrikom: *“Hello Slovak“*. Našu zástavu vytiahol na s'ážeň a z reproduktora sa ozvala Slovenská hymna. Zážitok, tak ďaleko a kus domova... majú to dobre premyslené. Potom ešte zazneli rezké tóny piesni a naši pútnici boli vyzvaní k tancu. Najskôr sa naučili pár krokov a už aj tancovali. Určite bola najlepšou tanečnicou našej výpravy pani Irenka Masná.

Deň šiesty: o siedmej ráno nakladáme batožinu, kontrolujem či máme všetky doklady a odchádzame na hranice Jordánska. Prvá kontrola a opúšťame Izrael. Autobus nás preváža asi tristo metrov na jordánsku hranicu. Čakáme na pasovú kontrolu a skenovanie pasov. A čo takto ochrana osobných údajov? Na hranici sme strávili najmenej štyri hodiny a ďalší čas trávime čakaním na autobus. Vodič Adam so svojim autobusom sem nemôže. Dostávame nového sprievodcu, hovorí rusky, žije v Amáne. Cestou vidíme neskutočný neporiadok. Domy, ktoré už stoja sú akoby neukončené. Z rovných striech trčia drôty, aby mohli pokračovať v nadstavbe. Naskytl sa nám pohľad na Gerasch a Madabu, kde je chrám svätého Juraja. Na stenách v chráme visia ikony- mozaikové výjavy zo života. V podzemných priestoroch je namalovaná ikona Matky Božej. Na obraze sa zjavila tretia ruka - uzdravujúca. Kto tu

poprosí Matku Božiu o uzdravenie, jeho modlitba bude vyslyšaná. Cesta z Madaby do Petry trvala asi 2,5 hodiny. Do hotela Alabant sme dorazili približne o 22.00 hodine. Po večeri sme slávili svätú omšu v priestoroch, ktoré boli bežne využívané na reštauračné účely. Už je poľnoc a ešte nie sme pripravení na odpočinok.

Deň siedmy: po raňajkách sa vydávame do skalného mesta – kañonu. Kañon je dlhý podľa slov pátra Jána desať kilometrov a na jeho konci čaká 800 do skál vytesaných schodov k poslednému chrámu. Kráčajúc cestou ku kañonu núkajú sa nám domáci „podnikatelia“. Môžeme sa odviezť na koni alebo vozíku, ale ak chceme obdivovať krásu červených skál z blízka, ideme pešo. Pohľad na 80 - 100 m vysoké skaly rôznych farieb je úchvatný. Kresba v skalách je uložená vertikálne i horizontálne, kamene vytvárajú aj rôzne podoby zvierat. Ak sa na jeden kameň pozeráme z dvoch uhlov, vidíme dve podoby: z predu je to slon, zboku ryba. Vidíme aj pozostatky človeka – jeho nohy. Pozdĺž kañonu, asi vo výške jedného metra sú v skalách žľaby. Na jednej strane boli v žľabe uložené keramické rúrky na pitnú vodu pre ľudí, na druhej strane v žľabe tiekla

voda pre zvieratá. Na druhom konci sa kañon otvára do priestranstva. Kráčajúc širším priestorom vidíme otvory v skalách – hroby. Tie na vonkajšej strane, menej zdobené sú pre chudobných a na protihľej sú hroby s bohatou výzdobou pre majetných. Vystúpili sme po 150 schodoch a vošli do krásneho chrámu. Je o prázdna štvorcová miestnosť, bohato zdobená prírodnými výtvormi, ktoré vytvorila voda. Bol to pôvodne pohanský chrám. Rozpínajúci sa kresťania ho zabrali a urobili z neho kresťanský. Vo vnútri je úžasná akustika, vyskúšali sme si ju piesňou „*Raduj sa nebies kráľovná*“. Cestou ďalej nám svoje služby ponúkajú domáci s ťavami. Na konci cesty je 800 skalných schodov a kto nimi vystúpi, má neopakovateľný zážitok. Hore je posledný chrám, vraj v ňom bol natáčaný film *Indiana Jones*. Boli sme rozhodnutí, že vystúpime tými schodmi, lenže čas bol neúprosný – museli sme sa vrátiť. Tri

hodiny, ktoré sme mali na prehliadku týchto miest nám nestačili. Ideálne by bolo stráviť tu celý deň. Smutný bol pohľad na pracujúce malé deti. Drobnými ručičkami čistili farebné kamienky, ktoré ďalej využívali na výrobu suvenírov. Ich ruky boli úplne zodraté a drsné, najlepšie to videla Ľudka, keď im dávala cukríky. Nedočkavo si ich rozbaľovali. Vraciame sa späť. Sedíme v autobuse a čakáme na tých, ktorí sa rozhodli vyjsť k chrámu. Naším ďalším cieľom bude hora NEBO. Cestou vidíme nekonečnú púšť a v nej kde tu pasúce sa stádo oviec, kôz a tiav. Hneď hľadáme zrakom beduínske prístrešky. Zvieratá sa tu pasú na trsoch polosuchej trávy, pri nich sedí pastier. Je to ťažký boj o prežitie. Aj tu lietajú okolo cesty odpadky, plastové fľaše...

Hora Nebo – Pán Boh tu ukázal Mojžišovi zaslúbenú zem. Nebola tu voda. Mojžiš udel palicou o skalu. No nie v mene Boha, ale v mene svojom rozkázal, aby tu tiekla voda. Splnilo sa. Mojžiš však zomrel pre svoju opovážlivosť a jeho ľud do zaslúbenej zeme priviedol jeho syn. Mojžišov hrob sa nenašiel. Okolo krížov bol ovinutý medený had, vraj, kto bol uštipnutý škorpiónom a pozrel na hada, uzdravil sa. Kostol bol pristavený a zväčšený v druhej polovici 20. storočia.

Vo večerných hodinách prichádzame do Amánu - hlavného mesta Jordánska. Pri vstupe do mesta sa nám naskytl pohľad do priestranných, vysvetlených predajní. Pred budovami hotelov stáli luxusné autá. Aký to kontrast oproti biede, ktorú sme videli cestou cez púšť! Ubytovali sme sa v hoteli Almadin s luxusnými priestrannými izbami s kuchynkou, sedačkami. V izbách sú široké pohodlné posteľe. Naša izba bola však bez okien iba s klimatizáciou.

Deň ôsmy: vraciame sa späť do Izraela. Rozlúčili sme sa so sprievodcom, vodičom autobusu a pripravili sa

na colnú kontrolu. Na takúto kontrolu sa ani pripraviť nedá. Strávili sme tu celé dopoludnie. Prešli sme ôsmimi pasovými kontrolami a bolo to náročnejšie ako na letisku. Všade v týchto krajinách stretáme v uliciach miest ozbrojených vojakov. Po prechode hranicou sme sa zastavili na mieste krstu Pána Ježiša Oasr el Jahud. Všetci sme si obnovili krstné sľuby a boli symbolicky pokrstení vodou z Jordánu a vstúpili sme aj do rieky. Kúsok od Mŕtveho mora leží mesto Jericho. Je približne 270 metrov pod hladinou svetových oceánov. Leží na území palestínskej samosprávy. Zastavili sme sa pri vykopávkach starého mesta Jericha a pri Eliášovom prameni. V Jerichu postavili v rokoch 1890 - 1910 kláštor na Hore pokúšenia. Na túto horu Pán Ježiš vystúpil a díval sa z nej na Jericho. Z autobusu (už izraelskom) sme uzreli „*Zachariášov strom*“ - je to veľký figovník, pri ktorom vraj na Ježiša čakal Zachariáš. Zážitkom bolo kúpanie v Mŕtvom mori. Z kraja bolo čierne, liečivé bahno a bolo riadne klzké. Držiac sa pevne za ruky sme cestu do mora zvládli bez pádu. Ponatierali sme si ním boľavé kolená a kĺby, vyčvachtali sa v bahennej vode a po hodinke odišli. Poslednou zastávkou dnešného dňa bola Betánia, je to súčasť Jeruzalema, ležiaca na východnej strane Olivovej hory. Je tu hrob Lazára – priateľa Pána Ježiša, ktorého Pán vzkriesil zmŕtvych. Slávili sme tu svätú omšu a po nej nasledovala cesta do Betlehema na odpočinok. Dnešným dňom tak, ako aj včerajším nás sprevádzal opát Ambróz. Jeho výklad a vedomosti obohatili náš celodenný program. Veľa sme sa od neho dozvedeli nielen o histórii, ale aj o súčasnom živote v krajinách Svätej zeme.

Deň deviaty: hneď po raňajkách sme zamierili do Chrámu Božieho hrobu, no bol ešte zatvorený. Rozhodli sme sa počkať, kým sa vedľa hrobu skončí svätá omša a hrob otvorí. Hrob otvárajú a o baziliku sa starajú viaceré cirkvi, ktoré sa striedajú. Asi po jednej hodine čakania hrob otvorili a mohli sme vojsť nízkymi dverami. Dnu sa človek vrátil do minulosti a uvedomil si: „*Tak, tu ležal Ten, ktorý zomrel aj za mňa*“. Táto myšlienka urobí svoje vo vnútri každého človeka... Neďaleko vchodu do baziliky je kameň, na ktorom bol mŕtvy Pán Ježiš položený, zabalený do plachiet pred uložením do hrobu. Cestou na začiatok krížovej cesty sme prechádzali Jeruzalemským bazárom. Má to svoju atmosféru i svoje čaro, stánok vedľa stánku, v ktorých predávajúci ponúkajú tovar od výmyslu sveta. Pekne to tu voňalo exotickým korením. Nasleduje Krížová cesta – modlili sme sa ju na nádvorí Chrámu odsúdenia. Opäť sme sa vydali na krížovú cestu až po Golgotu. Na krížovej ceste je deväť zastavení, pri štvrtom je hospic. Dal ho postaviť rakúsko-uhorský cisár František Jozef - je teda náš ? Ostatné zastavenia sú vo vnútri baziliky. Schodmi sme vyšli na hornú časť baziliky,

kde je pod oltárikom skala, v ktorej bol osadený kríž s telom Pána Ježiša. Z Chrámu Božieho hrobu sme sa vybrali do Baziliky usnutia (úmrtia) Panny Márie. Podľa tradície stojí na mieste, kde Panna Mária naveky usnula. V suteréne baziliky je krypta a v nej je podstavec so sochou predstavujúcu ležiacu zosnulú Pannu Máriu v životnej veľkosti. Socha je vyrobená z čerešňového dreva, tvár a ruky má zo slonoviny.

Coenaculum – večeradlo je miesto, kde Pán Ježiš ustanovil Eucharistiu, zjavoval sa tu učeníkom a zoslal im Ducha Svätého. Navštívil ho aj pápež Ján Pavol II. a slúžil tu svätú omšu. V kaplnke sv. Petra sme obetovali svätú omšu aj my a potom sme sa vrátili do hotela a tešili sa na večeru v beduínskom stane. Naša fantázia pracovala naplno a predstavovali sme si všeličo - od špinavých rúk po pečeného barana otáčaného nad ohňom niekde v púšti pod stanom. Bola to však kamená reštaurácia so stropom z celtoviny a pripravenými stolmi. Nič to, že vedľa nás sa rozširovalo stavenisko reštaurácie, boli sme oddelení plachtou. Ako predjedlo nám priniesli rôzne zeleninové šaláty a vynikajúci chlieb. Potom prišla na stôl obrovská plytká misa a na nej kuracie mäso, gulčky z mletej jahňaciny, pečené paradajky a zemiaky varené v šupke. Po večeri bol dezert a zlatým klincom programu bola vodná fajka. Odvážnejší vyskúšali, ostatní sa prizerali a smiech a dobrá nálada nám všetkým nechýbala.

Deň desiaty: ráno sme naložili batožinu a nasledovala prehliadka posledných miest našej púte. Naš sprievodca nám chcel ukázať aj budovu izraelského parlamentu. Stáli sme oproti budove na druhej strane cesty a fotografovali. Všimol si to vojak stojaci pred parlamentom a kričal, že to robiť nemáme a naznačoval, aby sme odišli. Za našim chrbtom bol krásny park plný rozkvitnutých rôznofarebných ruží. Pred nim stála Menora, čo je sedemramenný svietnik, ktorý znázorňuje sedem dní stvorenia sveta. V Chráme Navštívenia, kde Panna Mária navštívila svoju príbuznú Alžbetu, sme slávili svätú omšu pre nás poslednú na našej púti v Svätej zemi. V mestečku Ein Karem sme navštívili Chrám narodenia Jána Krstiteľa. V jaskyni je oltár a pod ním biela hviezda označujúca miesto narodenia Jána Krstiteľa.

Cestujeme do Tel Avivu na letisko, kde nás čakajú colné kontroly a odlet domov. Vo Viedni už máme pripravený autobus. Domov som prišla o pol druhej v noci. Krásne. Vstávam o piatej a teším sa už aj do práce.

Vďaka za šťastný návrat a vďaka aj všetkým, s ktorými sme desať dní spoločne putovali po zemi zasľubenej...

Jarmila Kasáková

Hojdačka na Skalkách

Adrenalínová hojdačka nad našou obcou láka najmä mladších domácich i turistov na dobrodružstvo. Toto miesto sa nachádza na vrchu Skalky pri prameni "živej vody" vo výške 778 metrov nad morom, na rozhraní našej obce a Rajeckých Teplíc. Je zaujímavé, čo dokáže zopár metrov oceľového lana zaveseného na statnom buku. Odvážlivci sa môžu pohybať vo výške približne 30 metrov s krásnym výhľadom na celú okolitú panorámu s dominantným lietavským hradom. A my sme radi, že sa nám podarilo aj takýmto spôsobom prilákať hlavne mladšiu generáciu do prírody. ... A súčasnosť je taká, že toto miesto turisticko-kého oddychu "človek" v návale zlosti zničil.

VJ

Štatistika

Narodili sa

Matúš Galovič
Ella Šplhová
Diana Krčová
Alžbeta Uriková
Karolína Barčiaková
Lívia Kasáková
Patrik Fischer
Lucia Koňárová
Valentina Petitdemange
Matteo Húdek
Tomáš Smolka

Opustili nás

Matej Síkeľ
Margita Ondrejková
František Jánošík
Jaroslav Pekár
Róbert Síč
Milan Koša
Emilie Nižná
Daniel Parížek
Anna Polková

Názov:

Náklad:

Vydanie:

Vydáva:

Zodpovedný:

Grafická úprava a príprava tlače:

Fotografia na prednej strane obálky:

Tlač:

Kontakt:

Neprešlo jazykovou korektúrou

Noviny z dediny

500 ks

2018

Obec Lietavská Svinná - Babkov

Ing. Igor Veselovský

Tomáš Badík

Božena Kinčiová

Juraj Štefuň - GEORG, Bajzova 11, 010 01 Žilina

www.obeclietavsvinnababkov.sk | novinyzdediny.lsb@gmail.com

NEPREDAJNÉ

Fotografie na strane 19

Deň matiek v Babkove a v Lietavskej Svinnej (foto: archív obce)

XXVIII. ročník hasičskej súťaže družstiev do vrchu "O POHÁR STAROSTU OBCE" (foto: archív obce)

Okresné kolo spevackej súťaže "SLÁVIK SLOVENSKA 2018" – Jurko a Anička Barčiakovi (foto: Zuzana Barčiaková)

Otvorenie jarnej turistickej sezóny na Lietavskom hrade (foto: Turistický oddiel Lietavská Svinná)

Váľanie mája v Babkove, Kňazovej Lehote, Lietavskej Svinnej (foto: DHZ Babkov, archív obce)

Fotografie na strane 20

Fašiangy v Lietavskej Svinnej (foto: archív obce)

Jánske ohne v Babkove a v Lietavskej Svinnej (foto: DHZ Babkov, archív obce)

Jarné upratovanie v Lietavskej Svinnej a v Babkove (foto: DHZ Babkov, Turistický oddiel Lietavská Svinná)

Športové hry žiakov pri príležitosti sv. Floriána – patróna hasičov a dňa detí (foto: archív obce)

Jesenné kolo súťaže družstva mladých hasičov z Babkova (foto: Roman Benko)

